

Min syn på karate

"Peter vill bli skådis som Van Damme", det var det första som skrevs i Hallandsposten. Jag var 15 år och hade precis varit på min första tävling i Stockholm som jag vann. Målen var klara, jag skulle vinna SM, tävla i landslaget och åka till Hollywood. Tio år senare har jag vunnit SM åtta gånger, tävlat med landslaget i tio år och bott i Los Angeles i ett och ett halvt år. Någon Van Damme är jag inte, inte ännu i alla fall. Men det är inte detta jag tänker på när jag ser tillbaka på min första tävling, jag minns det som det var igår.

Mamma och Pappa väntade på mig på Halmstad flygplats med blommor för de var så glada att jag vunnit min första tävling. Det var inte jag, jag var bara förbannad att det bara var fem personer i min klass och ville inte ta emot blommorna. När jag ser tillbaka på detta undrar jag hur jag tänkte. Även fast jag hade tränat karate sedan jag var sex år och var duktig, hade jag ingen aning om vad karate handlade om.

Men vad handlar egentligen karate om? Handlar karate om att vinna SM - guld åtta gånger, besegra europamästare, tävla i landslaget och åka till Los Angeles? I så fall har jag lyckats. Men ju mer jag tänker på vad jag har lärt mig utav min pappa och Shihan Slafero, min mamma Violeta och min syster Julijana så är det inte alls vad karate handlar om. Alla framgångar är bara en effekt utav att förstå, och då menar jag verkligen förstå sig på karate och livet. För mig handlar karate om personlig utveckling, om att lära sig att sätta mål och våga jobba hårt och aldrig ge upp.

Men alla har ju mål och drömmar? Visst de flesta människor har mål och drömmar som de vill uppnå, men för mig är en riktig karateka och förebild en person som vågar och verkligen vågar sträva efter det den önskar och samtidigt kan leva med tanken: Vad händer om jag inte lyckas? En utav USAs bästa gymnaster fick en gång frågan om vad som skulle hända om han aldrig skulle bli uttagen till OS och aldrig vinna guldmedaljen. Hur tror ni han reagerade? Han blev arg och började skrika och ha sig, vadå om jag inte lyckas?

För mig är karate att utveckla sig själv till en sådan nivå att du vågar ha stora drömmar och verkligen ge allt och kämpa för dem. Men samtidigt måste du se till att ha kul på vägen mot dina mål och leva med tanken på att du kanske inte kommer uppnå precis det du vill.

När jag tänker tillbaka på allt jag har uppnått i mitt liv, så är det inte själva framgången i sig som glädjer mig, utan vägen dit. Alla människor jag har träffat, alla platser jag har varit på och alla saker jag har lärt mig. Karate handlar också för mig om att vara hjälpsam.

En person som bara tränat karate två-tre gånger i sitt liv men har hjälpt hundratals människor till ett bättre liv, det är min syster Julijana. Det är också min mamma som alltid sätter familjen i första rummet, det är också min pappa som har hjälpt många ungdomar att hitta en plats i livet, bland annat mig. Karate handlar om att behandla sina medmänniskor med respekt, och förstå att alla människor är värda att bli behandlade med respekt oavsett hur mycket pengar man har, hur mycket framgång man har uppnått eller hur man ser ut.

Så vad har karate gett mig? Allt:

Karate har lärt mig att glädja mig åt det lilla men våga sikta mot det stora.

Karate har lärt mig att det är viktigt att ta hand om sin kropp, dvs. träna, äta bra, sova gott men samtidigt inte vara rädd att festa till det och njuta av livets goda.

Karate har lärt mig att ha balans i livet, för vad hjälper alla framgångar i världen om du inte har någon som delar glädjen med dig.

Karate har lärt mig att våga! Våga leva livet på mitt sätt, våga gå min egen väg.

Tack till min pappa och Shihan Slafko

Tack till min mamma Violeta och min syster Julijana

Sensei: Peter Jumrukovski